

Kramérhusowy
Ch. f. Pražské Poštovské Noviny.

Roku 1789.

Ro. 5.

W Sobotu dne 1 Srpna.

Wálecnj Příběhowé. Dworská Zpráva, List šestnáctý.

Od Pana polního Maršalka Laudona dáwa se následující zpráva na den 13 července. Dne 8 toho při práci, kterouž se naši gesté dosavad děláním záhopů a vyháněním redutů obírali, opět od nepřátel 2 muži byli zastřeleni, a 15 osob bylo poraněno.

Dne 9 toho w noci velké stávozi v příkopu pevnosti Berbju, strz které Berbjsstj Turcy pohodlně wcházeli a vycházeti mohli, bylo od našich založeným ohněm stráveno. W též noci Setník Mačowič od Generálstobu, mazge 48 tesařů, a k zachránění gich nega-

ky počet Hradjských ostrostřelců, odebral se s nimi k příkopu v Baňalucké brány, a tam vsedky štěpnice, mezy kterýmiž Berbjsstj Turcy pohodlnějšsi měli průchod, dal pomeytiti a posekat. O tom však předsewzeti našemu Turcy prwe zvěděli, a protož pálili po našich tesařích, z kterých jeden přišel k zabiti a 6 bylo poraněno. Pak meytění těch štěpnic bylo dokonáno.

Téhož dne 9ho hned zrána bylo viděti částěgi Turky z pevnosti do nepřátel tého ležení choditi, gesditi, a opět nazpátek se wraceti. Naši zpatrye w Werbašty házeli do nich kaule a kartáče,

od čeho mnozí hned na místě zabiti, a jiní byli poraněni. Odpoledne mezi zhan a 4tau hodinou nepřátelé gestě tím sylněji z pevnosti vycházeli, y také viděti bylo, že své nábytky pryč stěhuji, a mezi tím střelba z gegich pevností docela zastavena byla.

Gať mile naši znamenali, že Turcy krádi z Berbjru přehnutí chrěgi, opět sylněji z kusů a kartáčů po nich střeleno bylo. Mnozí opět zabiti byli, a jiní tím rychleji do lesa vstřkali. Aby pak naši tím lépe o tom zpraveni byli, zdali předce Turcy svou pevnost opustili, s dobrowolníků bylo posláno, kteříby, přizradance se k Baňalucké bráně, stavení zapálili. To se také stalo, a z pevnosti ani jediná rána vystřelena nebyla. Mezí tím opět 20 dobrowolníků táhlo k pevnosti, a když ani po těchto wje z Berbjru páleno nebylo, Pan Generál Blesbeck poslal Majora Bartoreyského s gednau dywizí Arcykňžete Ferdynanda, kterážby do pevnosti wrazyla. Dobrowolnicy byli první, genž na pevnost wystaupili, pak po nich táhla dywizí, a z té strany nebylo wje nepřátel k nazezení.

Hned nato přitáhl také s svým lidem Generál Brentano, a Obršelaynant Terney s gednau dywizí Adasdstých wtrhl do pevnosti.

Podobně z druhé strany odpoledne se znamenalo, že Turcy z Berbjru sylněji táhnau; naši po nich z kartáčů pálili, a brzy nato viděti bylo, že y z druhé strany pevnost našimi osazena gest.

W tom času také nepřátelé, genž w lese své ležení měli, na rychlost sebravše stany (neb celtu,) pryč vstřkali,

tak že k večeru ani jediný Turc wje k spatření nebyl, a husari za nimi wstlaní wje jim na stopu přigjti nemohli.

Skrz wsecken ten čas, co Berbjr dobýván byl, z naší strany není wětší ztráta než 41 pobitých mužů, mezi kterými se tři robotnicy počítají; poraněno bylo 118 mužů od woyska, a 15 robotníků. Mezi zabitymi také gest Pražporečník Orelly od Tayčmaistra, a Samuel Kendel od Samuele Dulay, kteřížto od svých ran vmřeli. Mezi poraněnými, krom již prwe známých Olicyrů, nalézá se první Zástupník (neb Oberlantnant) Bangerle od Arcykňžete Ferdynanda, a druhý Zástupník (Unterlantnant) Morowský od minyrů.

W pevnosti krom veliké zásoby rozličných wálečných nástrojů a giných potřebností nalezeno gest 35 mosazných kusů, 4 hrubá děla, a 4 mosazní moždířové.

Pan polní Maršalek obzvláštně schwalge wsecky Pány Generály, genž při dobývání přítomni byli, protože dobrým příkladem svůj lid předcházeli. Zwlastně ale swědectwí dáwa dobrého zachování polnímu Zbroynostowi Baroznowi z Kuwroa, gehožto wynasnažením a přičiněním skrz naši střelbu pevnost Berbjr s strownau ztrátou našeho lidu dobyta byla. Také geho Syn, Major Kuwroa, ač on k dobývání ustanowen nebyl, dal se we wsem k našemu dobrému potřebowati, a zwlastě, gať opatrný a prozřetelný gest, na sobě okazal w zakládání patryj.

Obršelaynant Siller od Warazdinského Krayského plku skrz svůj zwlastněj wtip a mnohau prozřetelnost raz

ke velké pochvaly došel, tak že na přímluvu Pana polního Maršalka hned od jeho cís. král. Milosti za Obrátá neymilostiwěji ustanowen byl.

Také dále gestě obzvláštně schválení gšau Krádelnj Adjutantowé Major Landon a Major Said, též Oficýri, genž z obzvláštního powolení při Panu polním Maršalkowi se nalézali, Seytmané Rnjze Swarcenberk a Hrabě Dystrychstejn, z kterýchžto prwnj toliko pro nabytí powědomosti od hlavní armády k dobývání Berbjru přišel z Rymistýj Rynský a Hadik, prwnj Zástupnjcy Wrbená, Thun a Rožmberk, gačož y druhý Zástupnjš Hardek, kterýchžto wssickni stále při boku Pana polního Maršalka byli, a gšaus chwalitebnau žádost k nabytí powědomosti a zkušnosti na sobě okazali. Ostatně Pan Maršalek chwálu dáwa wesskerému woysku od přednjho Oficýra až do sprostného muže, a dokládá, že se wssickni k jeho neylepššimu wpořádku dobře a chwalitebně zachowali.

Gak pozdnějšj zpráwy přišly, ono nepřátelské woysko, které Berbjrským na pomoc přitáhlo, a w lese sobě ležej zrazilo, z částky odtáhlo do Baňaluky, mezy kterýmž se nalézal Baňalucký Baza s swými arnauty, a z částky do okolnjch hradů, kteréj Bosňákům přináležejí.

Podlé zpráwy, kterau zaslal Generálmajor Jelachyč Panu Maršalkowi z Kostainice na den 11 čerwence, nepřátelský tem (korpo) as 1000 pěšich a gijdných mužů silný dne 9 toho přirozedení, prwe než se hustá mlha ztratila, okolo čartáku Graňance w neywětšj tichosti se přikradl, wypadl do wsy Kotaran, a tam 10 starwjch wypálil. Když

Major Lewenberk od Warazdinského Swarogistého plku s gednau dywizý, a Setnjš Kendel s gednau kompasnj téhož plku tam přitáhl, nepřátelé pobrawše něco dobytka obywatelům, w neywětšj rychlosti obrátili se nazpátek.

Při swém zpáčeném ražení nenašli dále wrazyli na Praporečnjška Andrejwice, an s 60ti muži w Jamnickém audolj stál. Obě strany dorážely na sebe zmužile a nevstupně, posledně ale po dlabném střelení Turcy ztratili několik mužů, mnozí byli poraněni, a ostatnj celý tem přišel do nepořádku. Nato se wssak opět brzy essikowali, a dali Praporečnjšowi rozkázati, aby se vzdal, ginať že wssickni na kusy rozsekáni budou. Ale Praporečnjš Andrejwicz nemage ohledu na takowé pohružky, aniž se obáwage gegich nepřemožené síly, poručil tjm silněgi do nich pálti, což takowý aučinek mělo, že Turcy po mnohé ztrátě rychle nazpět cašli, a táhnauce strz Jamnické audolj přes Dobryčky, Blanač a tyto dwa čartáky Bistnicy a Blichnicy, nezastawili se, dokud na swém Tureckém gruntu nebyli. Při autěku nášš, ač gich dosti malý počet byl, odgali Turkům 100 kusů dobytka, kterýž nepřátelé w Kotaranech pokradli, zapálili Tureckau wesnicy, a pobrali tam wssacken dobytek, kterého postihnauti mohli. Na ten způsob Kotaransstj sedlácy opět nahražený měli ten dobytek, o který strz nepřátelské ruce přišly. Při tom přiběhu z náššich na místě zůstal 1 muž, a 1 byl pohřessen. Turcy nechali 8 pobitých na místě ležeti, a wětšj počet poraněných sebau odvezli.

Dvorská Zpráva, List sedmáctý.

3 Sedmihradské země na den 17 čerwence Pan polní Maršalek Laytnant Kníže Hohenlohe dává následující zprávu: odedne 13 toho nepřátelé při těch to průchodech Boca, Temeš a při stazích stanců v největším počtu se okázali. Tak našimi zpráva dána jest, oni přináleželi pod zprávu Walasšského Knížete Marwojeny, an w těch stranách as 30 tisíc mužů slyší tem shromážděný m. l. a jehož důmysl byl gedným časem přes naše hranice do Sedmihradské země wypadnanti. Brzy nato skutečně přišla ta zpráva, že Kníže Marwojeny, máge 30 tisíc válečného lidu, z Bympiny vytáhl, a postoupil až k řečenému místu Synay. Odtud vyšel 6 tisíc mužů, gesto se křez Temešský průchod do naší země prodrati měli. Oni dne 13 čerwence ranním gitrem učinili autok na naše stance na wých Duřdalu, kdež stál Generálmajor Gros, a jeho lid na ten způsob rozložení byl: k zachránění stanců mezi nimi stáli 3 kompanye, w pravo a wlewo za záseky dvě kompanye, a ostatek lidu zůstal zadu pro pomoc, kdyby k nutné potřebě přigiti mělo.

Nepřátelský autok byl velmi prudký a s odvážením žiwota. Ušlechtlý odpor nemohl gich odstrassiti. Oni obkličili skutečně stance ze všech stran, nastávali do příkopů v velikém počtu, a již se na stance wedrati chtěli. Ale všecka gegich práce a vsly bylo nadarmo, ani se do stanců dostati, ani naše ho lidu přemocy nemohli.

Náš lid, genž jest od Groského Obrstowa patalionu, od zho patalionu

Antonína Esterházy, a od Leopolda Tostánských a Setlerských husarů, bowal podobně tak zmúžile a neohroženau myslí, že posléz wyrjitiw se na nepřátely, na ně sáwlemti a paknety dorážel, a wšsemu potýkání, krewa za celé pořad zběhlé čtyry hodiny trwalo, k neyvětší hanbě nepřátel konec učinil. Nepřátelé nato w neyvětší rychlosti pchli nazpátek do Synay.

Oni nechali na bogistí přes 200 pobitých, a dva Turcy byli zaganí. W přiwonání tak welikého počtu nepřátel naše ztráta jest daleko škrowněgší, nebo všech dohromady zabitých počítá se toliko 5 mužů, mezi kterými jest pro swau statečnost zwláště schwalený prwnj zastupník Hrabe Khuen; od Groských bylo 13 mužů poraněno.

Pan Generálmajor Gros wšstemu lidu, gažoz y wšsem Oficýrům to to chwálibné dáwa swědectwí, že se wšickni k swé neyvětší pochwale chowali, obzwlastně ale schwaluge Majora Layryce od Groských, který již y lonšého roku po každé weliké chwály dostel, a z toho ohledu nynj od jeho cýs. král. Milosti za Obrstlaytnanta ustanowen jest.

Při odvádění této zpráwy dostawad Generálmajorowi Grosowi zpráva nepřišla, zdali se Turcy z Synay hnuli, aneb coby giného w swém předsewzetí měli.

Gaukromné wogeušské Zpráwy.

Gať nám w těchto dnech zpráva p. d. 20 čerwence z Syrmie přišla, tedy ono přiměř, gesto nanowo s Bělehrad: